

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 114 (1906).

ЧЕТВЕР, 19 вересня 1974 року

Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ УСТИНІВСЬКОГО РАЙКОМУ ЛКСМУ

Відбувся пленум Устинівського райкому комсомолу, який розглянув питання «Про завдання комсомольських організацій району по дальшому поліпшенню ідеологічної роботи в світлі рішень травневого (1974 р.) Пленуму Центрального Комітету Компартії України та XVII з'їзду ВЛКСМ».

Доповідач, перший секретар райкому комсомолу С. Григорчук відмітив, що комсомольці і молодь району успішно втілюють в життя рішення XXIV з'їзду КПРС та XVII з'їзду ВЛКСМ, борються за дострокове виконання планів четвертого, визначального року та дев'ятої п'ятирічки віслюму. Комітети комсомолу господарств, установ і навчальних закладів приділяють значну увагу пропаганді ідей марксизму-ленінізму, застосовуючи різноманітні форми роботи: Ленінські уроки, лекції, Ленінські заліки.

Однак, відмітив доповідач, в роботі

ряду комсомольських організацій, зокрема колгоспу імені Петровського, радгоспів «Устинівський», «Інгульський» відсутні

бойовитість і цілеспрямованість, не вся молодь охоплена політнавчанням.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар комсомольської організації Сагайдацької птахофабрики А. Годорожа, секретар комітету комсомолу колгоспу імені Суворова Л. Мальцева, комсомольський пропагандист колгоспу імені Леніна Г. Калінчук, директор Седнівського Будинку культури Л. Тищенко, завідувач Степанівської бібліотекою Н. Щербина. З обговореного питання пленум прийняв постанову, в якій визначені шляхи поліпшення ідеологічної роботи серед молоді.

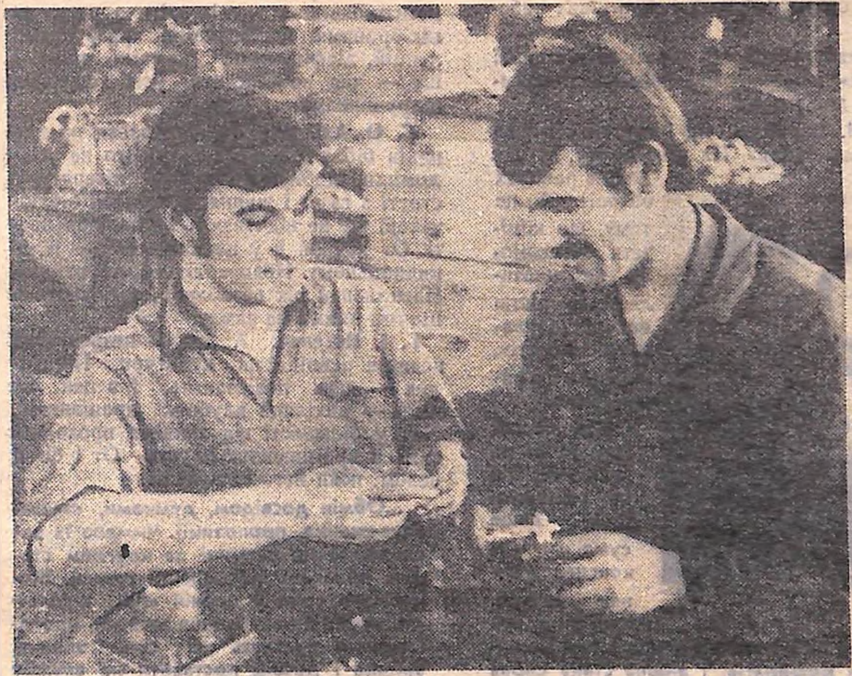
Перед учасниками пленуму виступили другий секретар райкому партії І. П. Шарун та перший секретар ОК ЛКСМ України М. К. Сялиниченко.

У роботі пленуму взяв участь відповідальний організатор ЦК ЛКСМ України Л. Ф. Моруга.

Вітчизні — наш ударний труд!

НА КІРОВОГРАДСЬКИЙ РЕМЗАВОД «УКРСІЛЬГОСПТЕХНІКА» ВОЛОДИМИР БАБІЧ І ФЕДІР ДЕНІСОВ ПРИЙШЛИ ПІСЛЯ ДЕМОБІЛІЗАЦІЇ З АРМІЇ. ОВОЛОДІВШИ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ ТОВАРІВ, МОЛОДІ ВИРОБНИЧІКИ ТЕПЕР ВИКОНУЮТЬ ЗМІННІ ЗАВДАННЯ НА 110—120 ПРОЦЕНТІВ.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОПАГАНДИСТ

До початку нового навчального року в мережі комсомольської політосвіти залишилось небагато часу. Зараз в комсомольських організаціях області йде інтенсивна підготовка до першого заняття. Рік розпочнеться Ленінським уроком «Вчимося комунізму, будемо комунізм».

Як проходили навчання, чия позначатися на ньому знаменні події, що відбулись останнім часом в житті країни і Ленінського комсомолу, як підвищиться ефективність політзанять — ці та багато інших питань обговорили на зустрічі за круглим столом «Молодого комуніста» краєді пропагандисти області. Своїми думками і досвідом роботи поділились керівники гуртків комсомольської політосвіти: П. А. ПАЛЕСВ з Новоукраїнського району, Г. І. НОСЕНКО з Новоархангельського, Г. П. ПЕЧИПОРЕНКО з смт. Олександрівки, В. Ю. БУГАНЧЕНКО з Морозівського вулгарозрізу та П. А. ЛАВЕЦЬКИЙ з Балахнізького вулгарозрізу комбінату «Олександрівський», М. Ю. КОРНЕВ, директор Краснопольської восьмирічної школи Кіровоградського району, П. П. БАРАБАШ, юрист із Новомиргорода, С. О. АЛЬОШИН з Новоукраїнського та В. М. МАТКОВСЬКИЙ з Добровеличківського районів.

У зустрічі за круглим столом «Молодого комуніста» взяли участь секретар обкому ЛКСМУ В. В. ПЕТРАКОВ, завідувач відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу І. Д. КОСТЕНКО, працівники редакції обласної молодіжної газети.

ПЕРШОГО жовтня юнаки і дівчата області знову сядуть за парті аудиторій, щоб поповнити свої знання з марксизму-ленініської теорії, глибше вивчити провідні документи сучасності, ще конкретніше визначити своє місце в житті. Перший день занять пройде урочисто, піднесено. Вже стало традиційним у слухачів з Олександрівської райлікарні цього дня покладання квітів до пам'ятника В. І. Леніну, вшанування воїнів — односельчан, що загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни. До молоді лікарні завітають комсомольці двадцятих, тридцятих, сорокових років, ті, що стояли на порозі нового життя і своєю працею зміцнювали молоді Країну Рад, ті, що у двобої з фашизмом відстояли свободу і незалежність нашої Батьківщини.

С. О. АЛЬОШИН.

У колгоспі «Росія» Кіровоградського району працюють багато колишніх місцевих комсомольців. За ударний труд Вітчизни вшанувала їх високими урядовими нагородами. Зразки комуністичного ставлення до праці показують трактористи кавалери ордена Леніна Г. В. Силкін та кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, комсомольці

Петро Пузанков. Керівник цього господарства В. В. Голованов свого часу очолював колгоспну комсомольську організацію, провів шлях від рядового виробничника, маюродженний кількома орденами. В перший день заняття комсомольської політгуртки вони виступлять перед юнаками і дівчатами колгоспу.

І так всюди, у всіх організаціях області. Перше заняття має створити настрій усього навчального року. Тому до нього ретельно готуються пропагандисти, комсомольські активісти, слухачі.

Одне з провідних місць у роботі гуртків комсомольської політосвіти, як і раніше, посідає подальше вивчення матеріалів XXIV з'їзду КПРС, промови Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятиріччя

Союзу Радянських Соціалістичних Республік», матеріалів Пленумів ЦК КПРС, інших провідних документів сучасності. Радянський народ готується відсвяткувати 30-річчя звільнення України від німецько-фашистських загарбників та 30-річчя перемоги Радянського Союзу у Великій Вітчизняній війні. Тому сьогодні пропа-

Г. І. НОСЕНКО.

(Закінчення на 2-й стор.).

НЕ МЕНШ ВІДПОВІДАЛЬНО

Ініціативу новоукраїнців підтримали комсомольці і молодь Новгородківського району

На цих виробничих зборах байдужих не лишилося. Кожен член нашої тракторної бригади, де працює переважно молодь, відчував, що потрібно переглянути строки збирання врожаю, віднайти резерви для дострокового завершення других жнив. Жваво проходило обговорення звернення членів комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Шевченка Новоукраїнського району до всіх молодих механізаторів Кіровоградщини. Механізатори — люди найбільш небайдужі. Не звикли кидати слів на вітер. Ось і виходить, що потрібно зважити всі «за» і «проти», аби потім не довелось червоніти. Першим взяв слово брига-

дир тракторної бригади молодий комуніст Федір Сорока:

— Збирання пізніх культур не менш відповідальна справа, ніж косовиця ранніх зернових. Ми повинні проявити максимум енергії та настирливості для того, щоб другий етап збирання врожаю 1974 року став ударним. Не можна закривати очі на недоліки та хиби в роботі. Траплялися випадки недбайливості, порушення правил агротехніки. Знаємо, невістачає у нас запчастин. В таких умовах важливий фактор — бойовитість колективу. Тож, порадившись із спеціалістами і керівниками господарства, я пропоную підтримати ініціативу новоукраїнських механіза-

торів — взяти додаткові соціалістичні зобов'язання.

Діловим був виступ комсомольця Леоніда Кравчука:

— Я не помилюсь, коли скажу, що нашу молодь завжди приваблює нове, прогресивне, вона завжди готова підтримати бойову ініціативу. Вчасно кинули клич новоукраїнці. Підтримати їх почин справа наша, суто комсомольська. Тож, давайте не пошкодуємо ні зусиль, ні снаги, щоб зібрати урожай визначального до зернини.

Слюсар Михайло Іванович Зубенко — досвідчений механізатор. Вже на пенсії. Та щодня в бригаді, допомагає молоді.

— Я радий, — сказав він, —

що хлопці підтримали пропозицію нашого бригадира — як і новоукраїнці, беруть підвищені соціалістичні зобов'язання. З ними можна справитися, якщо прозодити цілодобову роботу агрегатів з переміною в полі, своєчасно підвозити паливе та заправляти агрегати в борозні. Потрібно, щоб кожен член нашого колективу усвідомив важливість тих завдань, які ми поставили перед собою, включившись в змагання за дострокове завершення других жнив.

Бригада зобов'язалася:

— закінчити збирання усіх сільськогосподарських культур до 57-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції; зібрати соняшник на площі 270 гектарів за 12 робочих днів, замість 20 запланованих; застосовуючи груповий метод, за 20 робочих днів, що на 5 раніше, ніж зобов'язалися, зібрати зернову кукурудзу на площі 400 гектарів; цукрові буря-

ки зібрати з площі 95 гектарів за 19 робочих днів; включившись у боротьбу за дострокове виконання планів визначального року п'ятирічки, закласти міцну основу під урожай наступного року.

Трактористи бригади посіли озими на площі 800 гектарів за 10 робочих днів. Завчасно готуємо площі під весняну сівбу. Роботи йдуть за графіком.

Розходилися схвильовані, сповнені відповідальності за одностайно схвалене рішення. Хотілося поговорити про буденні справи, та степ чекав, чекала земля...

Ініціативу новоукраїнців підтримали в усіх комсомольсько-молодіжних колективах господарств Новгородківського району.

М. ІВАНІШІНА, секретар комсомольської організації тракторної бригади № 1 колгоспу «Зоря комунізму» Новоградківського району.

(Закінчення).

гандисти мають значну увагу зосередити на військово-патріотичному вихованні молоді.

М. Ю. Корнев:

В березні країна святкувала 20-річчя освоєння цілинних земель. На урочистому засіданні в Алма-Аті, присвяченому цій події, виступив з яскравою промовою Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І. Брежнєв. Програмні положення висунуто і у промові товариша Брежнєва перед виборцями Бауманського виборчого округу.

М. Ю. КОРНЕВ.

Навесні відбувся XVII з'їзд Ленінського комсомолу. Привітання Центрального Комітету КПРС, виступ на з'їзді тов. Л. І. Брежнєва, Звітна доповідь, з якою виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников, резолюція з'їзду, лист учасників з'їзду на ім'я Центрального Комітету нашої партії — важливі документи, в яких і оцінка роботи комсомолу країни і завдання на майбутнє.

Все це буде в центрі уваги наших занять.

П. А. Лавецький: Провідні документи сучасності — це ті документи, в яких ми знаходимо вичерпну відповідь на животрепетні питання. Вони, безумовно, вивчаються в усіх гуртках, незалежно від програми. Звичайно, що до цього питання слід підійти якомога серйозніше, відшукувати надійні форми подачі матеріалу. Велику роль тут мають відіграти технічні засоби пропаганди, наочні посібники. Вивчення провідних документів повинно сприяти підвищенню трудової активності молоді, усвідомленню нею грандіозних завдань розвитку нашого суспільства.

С. О. Альошин: Думаю, що краще завоюватимуться положення документів, якщо їх тісніше пов'язувати з темами, що розглядаються на заняттях гуртка.

Г. І. Носенко: Зовнішньо-політична діяльність КПРС, Радянського уряду спрямована на зміцнення миру в усьому світі, на єднання демократичних сил. Вона користується великою підтримкою народів, які борються за мир, прогрес, соціалізм. Цього року мені довелося побувати у братній Болгарії. З якою теплотою зустрічали там нас — представників Радянського Союзу! Про це я розповідатиму своїм слухачам. Радянські люди — інтернаціоналісти. Виховання інтернаціональних почуттів у молоді — важливе завдання, яке стоїть перед нами, пропагандистами.

Країна стоїть на порозі п'ятого, завершального року дев'ятої п'ятирічки.

ТВОЄ СЛОВО, ПРОПАГАНДИСТ

У виконанні її завдань велике місце належить молоді. На кожній ділянці виробництва трудяться юнаки і дівчата. Їх внесок залежить від тієї організаторської роботи, яку проводять комсомольські організації, від рівня виховної роботи. Тому черговий навчальний рік пропагандисти області проведуть під гаслом: «Знання, ідейну переконаність, організаторський талант — на службу п'ятиріччю!».

Ефективність політзанять. Від чого вона залежить? Як її визначити?

В. Ю. Бугайченко: Заняття потрібно організовувати так, щоб молоді було цікаво вчитись. Для цього слід використовувати цікаві форми, не боятись нового. Ми практикуємо, разом з програмним матеріалом, перегляд кінофільмів про робітничий клас, використовуємо кінострічку, відзняту на нашому вуглерозрізі. Намагаємось виробити у слухачів державний підхід до праці. І це у великій мірі вдається. Наведу приклад.

В. Ю. БУГАЙЧЕНКО.

Нещодавно вода прорвалась на ділянці розрізу. Потрібно було терміново налагодити систему відкачування води. І тоді молоді взяла цю справу на себе. Працювали по дві — три зміни підряд. І кожного навімання. Аварія було швидко ліквідовано.

Ще один напрямок нашої роботи — виховання високої культури виробництва, залучення молоді до технічної творчості. До речі, перше місце у комбінаті за кращу раціоналізацію посів наш слухач, комсомолец Олександр Леонів.

С. О. Альошин: Розглядали ми на занятті питання про раціональне використання землі. Слухачі одержали завдання: підрахувати, скільки гектарів її «гуляє» в нашому колгоспі. Вийшла цифра чималенька. Потім це питання розглядалось на засіданні правління колгоспу. На колісках невикористовуваних земель посіяли культури, необхідні господарству.

Іншого разу наші комсомольці підраховували, наскільки продуктивно використовується техніка в колгоспі. І знову питання заслуговувало на правління. **П. А. Лавецький:** Виховання у молоді комуністичного ставлення до праці — справа складна. Вона потребує наполегливої роботи. І паціюлю своїх слухачів на те, щоб вони сумлінно ставились до роботи, підвищували свій фаховий рівень, оволодівали суміжними професіями. Серед молоді, що відвідує гурток, шість ударників комуністичної праці.

Готуються завоювати це високе звання ще сім. Протягом навчального року вони досягнуть своєї мети.

Г. Н. Нечипоренко: Підрахувати ефективність політзанять з олівцем в руках, напевне, неможливо. Але вона очевидна. Ріст політичної свідомості і освітнього рівня, виховання сумлінного ставлення до праці, прищеплення молоді кращих рис радянської людини — все це у великій мірі робиться на заняттях гуртків.

У нас працює більшість молоді. І все ж минулого року за показниками роботи посіли третє місце в республіці. П'ять структурних відділень лікарні стали колективами комуністичної праці. Двадцять комсомольців — ударників комуністичної праці. Боротимуться за це звання протягом навчального року ще 12 моїх слухачів.

Багато про що свідчить і той факт, що молоді нашої лікарні стала ініціатором гарного оформлення інтер'єру лікарні, щоб кохорим тут почувалось краще.

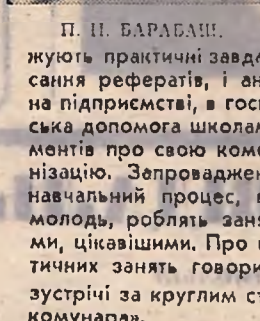
Г. Н. НЕЧИПОРЕНКО.

Іноді надивуєшся на те, що молода людина може нагубити старшій, образити її. Пам'ятаю, під час однієї з поїздок до Ленінграда я познайомилась там із роботою «шкіл ввічливості», російської гостинності. Не завадило б і нам впровадити такі школи. Або ж узяти нові обряди. Якою зброєю є вони в боротьбі проти старих звичаїв і релігійних забобів?

Я веду гурток «Основи комуністичної моралі». І щоразу переконаюсь, як багато він дає молоді.

П. Н. Барабаш: Як і гуртки «Основи правових знань». На мою думку, їх ще мало в районах області. А це тому, що комітети комсомолу не навчили повністю використовувати спеціалістів, які мають юридичну освіту.

Навчальний процес — не пасивний. Він не обмежується лише сумлінним конспектуванням лекцій. Слухачі одержують практичні завдання. Це — написання рефератів, і аналіз стану справ на підприємстві, в господарстві, і шефська допомога школам, і пошуки документів про свою комсомольську організацію. Запроваджені як правило в навчальний процес, вони активізують молоді, роблять заняття змістовнішими, цікавішими. Про важливість практичних занять говорили всі учасники зустрічі за круглим столом «Молодого комунара».

П. Н. БАРАБАШ.

працю «Завдання Спілок молоді» прочитав кожен комсомолец і той, хто готується стати членом ВЛКСМ.

Секретаріат ЦК ВЛКСМ, Міністерство культури СРСР, Спілка письменників оголосили з квітня по жовтень цього року Всесоюзну читачку конференцію «Ми справі Леніна, партії вірні», яка присвячується 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Це зобов'язує бібліотеки працювати ще краще. Головним напрямком роботи, що проводиться в рамках конференції, є пропаганда серед підліткового покоління творів В. І. Леніна, літератури про його життя і діяльність, книг про найближчих соратників Володимира Ілліча. Ось чому в багатьох дитячих бібліотеках проводяться огляди літератури: «Гордимось іменем твоїм», «Вони продовжують справу Леніна». Метою конференції є також широкі залучення молоді до читання документальної, суспільно-політичної, художньої літератури про героїчну історію комсомолу, про революційну спадкоємність і нерозривний зв'язок усіх партійних поколінь. Для цього бібліотеки зосереджують увагу на кращих книгах з цієї тематики.

Велика роль у поліпшенні роботи гуртків комсомольської політосвіти належить пресі. В обласній молодіжній, в районних газетах друкуються матеріали на допомогу пропагандистам і слухачам, розповіді про кращих людей і передові колективи, які потім використовуються керівниками політгуртків. На жаль, поки що їх недостатньо. Погано використовуються в цьому напрямку і стіння преси. Не часто ми бачимо, як у стінній, цьому найбільшому до колективу органі інформації, розповідається про роботу комсомольських політгуртків.

П. А. Палеев: Слід би ширше друкувати в обласній молодіжній газеті матеріали на допомогу пропагандистам. Хотілося б більше читати про роботу своїх колег, виступів самих слухачів. Думаю, добре було б, аби ми, пропагандисти, змогли на сторінках газети поділитись своїм досвідом. Адже багато є про що розповісти.

В. Ю. Бугайченко: Більше слід розповідати про тих, хто міг би стати прикладом для молоді.

Г. І. Носенко: А таких багато. Ось у вас у садово-городній бригаді працює Люба Стрижикоза. Вона — скрізь попереду. І на роботі, і в навчанні, і в художній самодіяльності. Ввічлива, уважна. Чому б про неї не розповісти? Або ж про сім'ю Лепенків, що в нашому колгоспі. Справжній зразок радянської сім'ї...

В роботі гуртків комсомольської політосвіти немало й складностей. Ще не вистачає підручників для слухачів, не всюди обладнані кабінети для занять, кращою має бути і їх організація. З цього приводу учасники зустрічі висловили ряд зауважень і пропозицій.

В. М. Матковський: В сільській місцевості іноді важко визначити час для занять. Люди працюють у різні години. Окрім того, бригада від бригади — на значній віддалі. Думаю, що керівникам господарств слід подбати про те, щоб у день роботи гуртка, молоді, що навчається, відпрацювала і звільнилась в один час. Слід подбати і про транспорт для перевезення слухачів з бригади до сідби колгоспу.

Г. І. Носенко: Справі організації занять повинні приділяти увагу не лише пропагандисти і комсомольські ватажки. У великій мірі мають допомагати і керівники господарств, дільниць. Їм обов'язково слід цікавитись, як їхні підлеглі відвідують заняття.

П. А. Палеев: Варто на підприємствах і в господарствах обладнати кабінети комсомольської політосвіти з ретельно підібраними посібниками, розробленими лекціями, діафільмами, схемами тощо. І ще — час забезпечити усіх слухачів підручниками.

С. О. Альошин: І зобов'язати працівників бібліотек, котрі це цю роботу не усвідомили, підбирати для них літературу, статті з газет і журналів. Окремі бібліотекарі ще не відчувають відповідальності. От хоч би й у нашому селі — Кропивницькому Новоукраїнського району. Навчальний рік незабаром, а бібліотека цілими днями на замку.

Г. І. Носенко: А ще — незрозуміла позиція райвідділів культури. Понеділок — день політзанять. І в цей же день — вихідний клубних працівників. Хоч у більшості сіл заняття проходять саме в приміщеннях клубів. От і бігай селом, поки його відкриєш...

...Обмін досвідом, думками, слушні зауваження, пропозиції. Чимало їх висловлено на зустрічі за круглим столом обласної молодіжної газети. Відчувачи себе у повній мірі відповідальними за виховання молоді, пропагандисти прагнуть усі свої знання, уміння і досвід поставити на службу цій важливій справі.

Незабаром — новий навчальний рік. На його початок чекають пропагандисти, чекають слухачі. І потрібно зробити все, щоб він пройшов якнайшкільніше.

Запис бесіди за круглим столом

«МК» зробив Б. КУМАНСЬКИЙ.

Фото В. КОВПАКА.

МИ—ЛЕНІНСЬКИЙ КОМСОМОЛ

● ВСЕСОЮЗНА ЧИТАЧКА КОНФЕРЕНЦІЯ.

ДІТЯЧІ бібліотеки області активно допомагали комсомольським організаціям відзначити славу подію в житті комсомолу — 50-річчя присвоєння йому імені Леніна. Тут пропагувалася література, яка показує історичний шлях комсомолу, його визначну роль в житті Радянської держави, оформлялись книжкові виставки: «Наш бойовий комсомол», «В серці у наших Леніна слово, з яким ми йдемо до висот», «Комсомол звітує перед Батьківщиною».

В обласній бібліотеці для дітей, наприклад, яскраво оформлена книжкова саморобка «XVII комсомольський» завжди на руках читачів. В Петрівській та Знаменській районних дитячих бібліотеках організовані клуби «Наш Ленінський комсомол», які працюють в тісному контакті з комсомольськими організаціями шкіл.

Велика увага приділяється пропаганді книги В. І. Леніна «Завдання Спілок молоді». Більшість бібліотек області уже провели читачку конференцію по цій праці. Вони домагаються того, щоб

членів молоді до читання документальної, суспільно-політичної, художньої літератури про героїчну історію комсомолу, про революційну спадкоємність і нерозривний зв'язок усіх партійних поколінь. Для цього бібліотеки зосереджують увагу на кращих книгах з цієї тематики.

Вітчим всієї роботи по темі республіканської конференції стане обговорення питання «Кликав на подвиг комсомол і жеством, і словом, і думкою — Ленін». «З Леніним в серці, під проводом партії юні, зазяті на подвиг ішли». «Славиться героїчними ділами мужній комсомол України», «Комсомол в боротьбі за мир», «З Леніним в серці в майбутнє ідем, вірність Вітчизні трудом доведем».

Л. ДЕМЕЩЕНКО, заступник директора обласної бібліотеки для дітей імені А. Гайдара.

Йде місячник болгаро-радянської дружби.

КРАЇНА ПРАЦІ: ТРОЯНД

із болгарського щоденника

6. „СТОІТЬ НАД ГОРОЮ АЛЬОША...”

Хто назвав його — Альоша? На це питання дають різні відповіді. Та найчастіше почуєш, що болгарська жінка, побачивши пам'ятник, сказала: «Це ж він, радянський солдат, Альоша, що заходив до нас...».

Монумент радянському воїну-визволителю стоїть на одній з найвищих точок Пловдива, на пагорбі Визволення. «Йому не зійти з висоти... Але нині йдуть піонери, молодята, батьки з новонародженими, ветерани... Він не дарує дітям квітів. Та біля підніжжя навіть в найхолодніший день — троянди... Він стоїть над містом, високо в небі, і першим бачить, як сходять сонця. І чи не тому день у Пловдиві завжди розпочинається з відомої пісні «Альоша». Мелодія захоплює, тривожить. Коли чуєш, як співають у Пловдиві, слова ті ніколи не забудеш, як, мабуть, і ті неповторні хвиляння, коли зустрічаєш новий день разом з ним, Альошею...».

Зустріч із Костянтином Духевим, давнім кореспондентом газети «Народна младеж» у Пловдиві, мавши віднести до цієї прикраси несподіваними, на жаль, не розраховували. По знайомилися з ним біля киоску, де купували свіжі газети, переглядали їх. Повідомлялося, що в італійському місті Верона болгарський італієць А. Кірон саме виборює золоту медаль, а наш В. Анкіл був другим. Стрункий білий юнак, що слухав наш «за» і «проти» (перед цим Костянтин Духев представив нам Григора Станкова — інструктора Пловдивського міського комсомолу), вирішив нашу суперечку:

— Переможуть найсильніші, а зараз запрошуємо нас до міського комсомолу. Покажемо вам те, чого не змогли показати екскурсоводи, зустрінемося з молодими виробничниками, побуваємо на підприємствах.

Григор Станков у міському комсомолу працює нещодавно. Раніше очолював комсомольську організацію фабрики «Пулуудева», де виготовляють шкіряні вироби. Тож, вже через хвилини двадцять у кабінеті фабричного комітету комсомолу ми розмовляли з бригадиром молодіжної бригади Христо Трайковим. За успіхи в роботі більшість членів бригади відзначені урядовими нагородами. Нагороджений і бригадир. Він і показав нам виробу — добротні шкіряні пальто,

підкладку, яку бригада виготовляє із зекономлених матеріалів.

— У четвертому кварталі працюватимемо на зекономленій сировині, — радіючи за своїх друзів, повідомив Трайков. — До кінця року комсомольці підприємства зобов'язалися зекономити чотириста тисяч квадратних дециметрів шкіртоварів. Молодь слова дотримує.

Бригада носить ім'я колишнього працівника фабрики Петрова Панчева, який у роки війни пішов у партизані і загинув на полі бою.

— У вихідні дні члени бригади бувають на його батьківщині, — у селі Вазове, кладуть до могили квіти, зустрічаються з батьками. Часті йдуть шляхами закону, в якому був Панчев... Кожен із наших хлопців мріє побувати у вашій країні. Двоє — переможці у соціалістичному змаганні, матимуть таку можливість.

З другого поверху, з вікна кабінету секретаря міського комсомолу Ліліяни Димитрови добре проглядається спортивний майданчик, де тренуються юні баскетболісти. Ліліяна охоче розповідає про те, що комсомольці Пловдива взяли шефство над юними фізкультурниками, як допомагають їм, про трудові будні юнаків і дівчат. — Наше місто друге в країні за кількістю жителів, крупний промисловий центр. Відомі в країні і за рубежом наш машинобудівний завод імені Антона Іванова, текстильний комбінат «Миріца» — найкрупніше текстильне підприємство на Балканському півострові. У Пловдиві виготовляють найкращі болгарські сигарети, тут діють хімічний завод, взуттєва фабрика. На підприємствах працюють 23 тисячі комсомольців, і для кожного з них нинішній ювілейний рік — ударний.

Минулого року наша молодь підтримала заклики комсомольців Кремльовського металургійного комбінату до всіх болгарських юнаків і дівчат — оволодіти майстерністю і надолганні передовиків праці і навчання. А у березні нинішнього року відбулася зустріч молодих виробничників Пловдива. Тоді і народилася нова ініціатива — боротися за економію матеріальних ресурсів. Молодь Пловдивського округу зобов'язалася зеконо-

мити різних матеріалів, електроенергії на 5 мільйонів левів, з них 4 мільйони будуть на рахунок міської комсомольської організації. Юнаки і дівчата рідяться в праці на правоплантових змагання. Наприклад, шофер із автопідприємства Пейчо

Пейчев на півтора роки раніше, ніж зобов'язувався, виконав особисту п'ятирічку. На заводі, де виготовляють електроапаратуру, електромонтажник Койчо Коперанський, на взуттєвій фабриці — Марек Яновський, на державному автопідприємстві — комсомолець Стоян Костадинов зобов'язалися до 9 вересня виконати річні зобов'язання. Нині їх почли підтримувати всі молоді виробничники міста, ставши на ударну трудову вахту.

У записнику з'являються скупі, але багатозначні цифри, імена передовиків виробництва, цікава інформація.

— Ось тут все і про сільську молодь, і про здобутки учнів, студентів міста, — Ліліяна показала нам брошуру «Молодь Пловдива у ювілейному році». Поставивши свій автограф, Ліліяна вручила мені брошуру — цей найдорожчий сувенір, який привіз із міста, де новий день першим зустрічає Альоша, відомий усім Болгарії.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

На фото: монумент радянському воїну-визволителю у Пловдиві на пагорбі Визволення.

— Лікар, — сказав Феодосій Деомидович. Довелося коротко розказати про себе.

На початку другого відділення концерту, коли вимкнули світло і погасли всі присутні у залі були звернені на сцену, Якупов витяг з бокової кишені піджака кулькову ручку і схилився над концертною програмою.

По закінченні концерту він подав ТУ Феодосію Деомидовичу.

— Візьміть на пам'ять. Може згадаєте колись нашу розмову.

На зворотному боці програми художник за кілька хвилин накидав у темряві портрет свого співбесідника. На прощання сказав:

— Приїздіть у Іашкент. Я з вас справді портрет написав. У нашому національному обранні...

І, подумавши, додав:

— Повірте, це був би не гірший з моїх портретів.

Не знав Феодосій Деомидович, що в ці дні добраніч, як і всі трудящі країни, напружено стежили за роботою Конгресу. Вони повсюди інформували Марію Миколаївну:

— Бачили нашого лікаря по те-

Познайомилися вони листово давно. Ще в 1970 році Попов надіслав Гетьманцю з Сиктивкарка свою книжку «Після дощу», що вийшла у перекладах російських поетів, з таким дарчим написом: «Феодосію Деомидовичу Гетьманцю — справжньому радянському патріоту. Серафим Попов, комі, поет».

Строфа, яку прочитав лікар, була якраз з цієї книги. А невдовзі потому надійшов із далекого Сиктивкара у Добрянку такий лист:

«Дорогий Феодосію Деомидовичу! Я подивувався вашому громадянському подвигу, прочитавши про нього в газеті. Я сам — комі поет, написав декілька книг своєю рідною мовою, воював на Україні. Головним чином під Харковом і Кіровоградом. Капітан гвардії. Зараз уже досить немолодий, наближаюся до пенсійного віку. Мої вірші часто виходять в книгах і газетах України. Тільки-що поїхав до Києва в редакцію «Літературної України» свої спогади про зустрічі з Максимом Рильським і фотознімок його (виступав серед комі дітей).

Зараз працюю головним редактором літературно-художнього журналу «Лівацька зоря», який подібний до вашого «Дніпра», виходить раз на місяць на комі мові.

«Володимир Базилевський» ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ документальна повість»

левізору, а поряд з ним якийсь поважний з сивою гривею чоловік...

— Показали цілу групу, і між ними Феодосія Деомидовича.

— І ще, коли виходили з залу, очевидно, після закінчення.

9 жовтня одностельці принесли Марії Миколаївні свіжий номер «Правди» зі знімком делегатів Конгресу.

— Дивіться, чи впізнаєте свого чоловіка...

Авжеж пізнала: сидів п'ятим зліва.

31 жовтня в Кремльському Палаці з'їзді відбулося вечірнє заключне засідання форуму. Шон МакБрайд зачитав: «Звернення Всесвітнього Конгресу миролюбних сил». Воно було одностайно прийняте всіма делегатами. Епохальний, безприкладний в історії людства форум наближався до фіналу.

В «Комюніке» Конгресу було сказано:

«Мирне співіснування — не просто відсутність війни, воно дає можливість кожному народу відстоювати свою самостійність і суверенність в межах непорушних кордонів, а також розвивати на цій основі всебічну співпрацю, яка забезпечує взаємозв'язки і взаємодію народів в інтересах миру і соціального прогресу».

Самостійні школи № 665 Гімнрізельського району Москви, куди Гетьманець був запрошений, як делегат Конгресу, і людина яскравої біографії, подарували йому на прощання ляльку — самостійця з проханням — завжди брати її з собою на виступи. Як наказ. Як їхнє колективне ні — війни.

В останній день доля усміхнулася несподівано, але від того ще приємнішою зустріччю.

— Так ось ви який, — худенький, уже немолодий чоловік в окулярах зробив крок назад і тут же назвав себе, — Серафим Попов. І хоч до цього не бачилися ні разу, обнялися, розцілувалися.

Мать горюет, сына потеряла.

Как погиб он, так и не узнала.

Если б слезы преривались в волни,

В них, быть может, утонули б войны.

Феодосій Деомидович просякдував ці слова тихо, тримаючи поета за руку...

— Здорово ви це сказали: «В них, быть может, утонули б войны... Тільки це можливо», а напевно б потонули...

Зворушений поет підтвердив: в оригіналі приблизно так і було. Це перекладав дещо змінив текст.

(Продовження. Поч. в номерах за червень, липень, серпень, 3—17 вересня).

Я багатьох-багатьох своїх друзів поховав на українській землі, і ця земля давно стала моєю рідною землею, такою ж, як Комі моя земля, де стрімко течуть повноводні ріки Печора, Вишега і Мезень, а суворі гори Північного Уралу піднімаються від усіх гір на світі.

Але, пробачте, я зовсім відхилився, захоплений ще раз кажу вам про це, нашим людським подвигом».

Серафим ПОПОВ, заслужений діяч літератури і мистецтва Комі АРСР.

Говорили, як люди, яким є що сказати одне одному. Столиця пульсувала, гомоніла, сміялася, струмила повз них потоками машин, ішли люди, багато людей і на їхніх обличчях були радість і сум, передчуття щастя і невдоволення, а ще печаль буденних клопотів — всього того, чим вічно суще життя.

Обидва мали від'їздити завтра, Гетьманець у свою Добрянку, за якою таки знуджувався за тижень розлуки, Серафим Попов у край білих снігів і повноводних рік.

— Погляньте, — торкнув поет лікаря за лікоть.

Біля собору Василя Блаженного мирно воркували голуби.

НЕАПОЛЬСЬКА ЛЕГЕНДА.

АВТОГРАФИ БОРИСА ПОЛЕВОГО І ОЛЕКСІЯ МАРЕСЬЄВА.

ГЛАДІОЛУСИ ВІД НЕЗНАЙОМКИ

— І палала земля і день, і два, і тридцять дев'ять. Гинули дерева і злаки гинули, від неймовірної спеки висихали озера, і ріки, і корчилися на дні колишніх водоймищ риба... І не було рятунку ні людині, ні звіру, ні птахів — все пожирив навісний вогонь, що його роздухав дракон. Могутні орли злітали в небо, але знесилівши, падали каменем вниз прямо в розверсту пащу пожарища... І репала товста шкіра слонів, з диким ревом падали вони на землю, і мирні бики, збожеволівши від болю, розпорювали один одному черева.

Горді чоловіки, колись повні сил і відаги, кидалися з розгону на власні мечі, а юні матері, мов хижі вовчичи, видряпували собі очі, аби не бачили, як у нестерпних корчах конають їх діти...

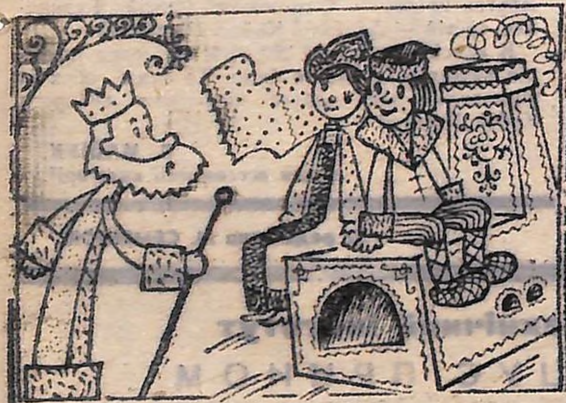
І стогін стояв над землею і день, і два, і тридцять дев'ять».

(Далі буде).

Ф. Д. ГЕТЬМАНЕЦЬ в саду.

Фото В. КОВПАКА.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ляльковий театр відновив показ глядачам п'єси Ольги Тараховської «По шуканню веління». Цього разу вона в постановці Віталія Солодянікіна, який, окрім того, виступає як актор. Також у

НОВА ЗУСТРІЧ З КАЗКОЮ

спектаклі зйняті Тетяна Матросенко, Леонід Кислиця, Олександр Лапіна, Людмила Лук'яченко, Любов Гайдай та Тетяна Кладченко.

Художник-постановник п'єси — Василь Остапенко.

Днями творчий склад театру виїхав на гастролі в районні області. Юні глядачі можуть знову зустрітись із героями улюбленої казки — веселим і незалежним Омельком, вередливою царівною, немичним царем і його слугами, з добрими, веселими звірятами.

Малюки простежать за тим, як Омелько перевикує царівну, порадиють за хороших людей і ширі посміються над недоумкуватими і злими. Бо спектаклю не бракує ні фантазії в постановці, ні майстерності в грі акторів.

К. ПЕТРЕНКО.

На малюнку: персонажі виставки — Омелько, царівна і цар.

Мал. В. ОСТАПЕНКА.

ДИПЛОМ ІМЕНІ ОСТРОВСЬКОГО

Колектив ремонтного цеху імені Корниакіна — один з найкращих у локомотивному депо станції Шепетівка. Дев'ять молодих ремонтників: «Виконав завдання сам — забезпечив усіх товаришів». Дружба, взаємодопомога, ситуація допомогли організувати роботу так, що за

восьмигодинну зміну, як правило, ремонтується один тепловоз, норма ремонту якого 10 годин.

Напередодні 70-річчя з дня народження М. О. Островського з ініціативи комсомольців цеху засновано «Диплом імені Миколи Островського». Імена його володарів називає колектив на загальних збо-

рах. При цьому буде враховано не тільки трудові успіхи передовика, а й участь його в громадському житті, а шефській допомозі колегослов, школі.

Переможці змагання дістануть право на 25-процентну надбавку до «тринадцятої зарплати», на одержання безплатної путівки в будинок відпочинку або туристську подорож.

(РАТАУ).

Хмельницька область.

Тираж 59 000.